

मादर टैरेसा

बचपन में उनके माता पिता उन्हें 'गोन्डा' कहकर पुकारते थे, जिसका अर्थ अल्बानी भाषा में 'पुष्पकली' होता है। बचपन से ही सेवा की भावना उनमें विद्यमान थी। शांति की दूत मादर टैरेसा का वास्तविक नाम एग्नेस गोन्डा बोनशिन था। उनका जन्म 1910 सन में 29 अगस्त

को युगोस्लाविया के छोटे शहर स्कोप्ये में एक अल्बानियन कुम्पति के घर हुआ था। नवम्बर 1928 ई को 18 वर्ष की उम्र में वह कोलकाता पहुँची। फिर वी दार्जिलिंग गई। जहाँ सिस्टरमफ़ी के मार्गदर्शन में उन्होंने 'मान' की ट्रेनिंग लेनी शुरू की।

मादर टैरेसा 1948 में भारत की नागरिक बन गई। 1966 तक 'मिशनरीज ऑफ़ चैरिटी' के द्वारा कलकत्ता में 8000 तथा पूरे देश में 22000 कुष्ठ रोगियों का इलाज किया जा रहा है। दीन दुखियों, अनाथों, बेसहारों आदि की 'अनवरत सेवा' तथा 'अथक परिश्रम' का असर उनके स्वास्थ्य पर पड़ा। धीरे-धीरे उनका स्वास्थ्य गिरने लगा और वह हृदय की बीमारी से ग्रसित हो गई। 5 सितम्बर, 1997 को काल के क्रूर हाथ ने उन्हें हम से छीन लिया। उनके पार्थिव शरीर का अन्त हो गया। लेकिन उनके द्वारा किया हुआ कार्य हमेशा अमर रहेगा।

Maa On the balcony Of my Heart

Maa,
these days are not easy.
I cry a lot,
and everytime I feel low,
I miss you more.

You were never well,
yet you did everything for me -
Cooked, Cared,
and smiled through your pain.

I still remember coming home from tuition,
Seeing you in the baranda,
waiting for me.
That moment still lives in my heart.

No one understands me like
you did, Maa.
No one ever will.

I miss you everyday, and
I know somewhere above,
you still wait for me
with the same love.

The Reality

You know me,
I know you,
In this world,
No secrets,
No lies,
Can ever be hidden.

I am not perfect,
So ain't you!
Nobody ever became perfect,
Nor can anybody be.

You don't always get what you want,
Nor can anybody else,
It only happens in movies,
Where Thanos gets all the Infinity stones,
And destroys half the population.

We are a part of everything,
Believe or not, everything is related,
Whether related or not,
We are all connected,
Whether in this life,
Or in our past lives.

The Hallways Of Somewhere

We walked through hallways;
like we knew where we were going.

Interacting with different shades of the same folks....
all saying "I'm fine,"
though none of us were certain.

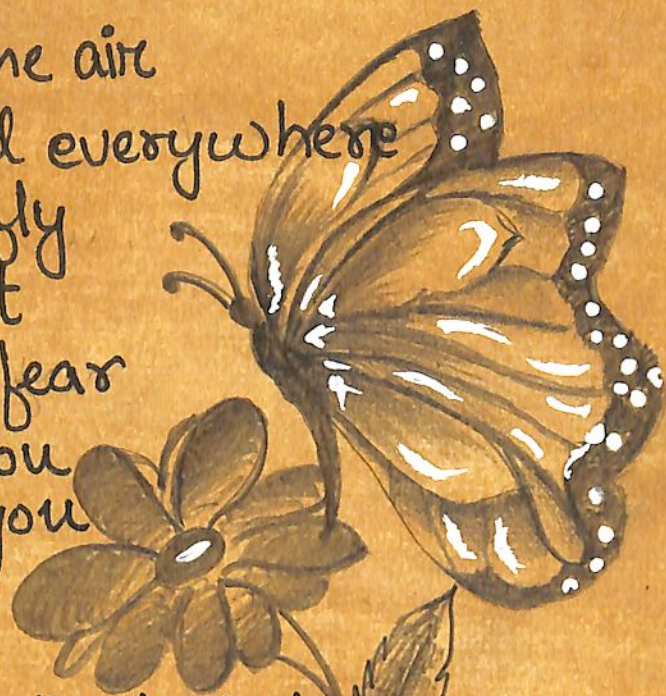
Where papers and competition
slowly turned friendship into rivalry.
From walking home with laughter
to walk aimlessly with thoughts.

As if our footsteps were borrowed
from someone else's expectations.
And somewhere
between the past and the future;

We forgot
how to live in the present.

Butterflies

Oh beautiful butterfly
You are the most colourful insect
Seen flying through
Your wings flap in the air
Your colours spread everywhere
Oh! beautiful butterfly
You touch my heart
And remove all my fear
Some people catch you
Some children tear you

To hardly ever think that
You have your feelings too
We will never do it again
We promise but not in vain
Oh beautiful butterfly
Thank you for giving us
Such a colourful world
And always teaching us
To be joyful and happy.
And make our life worth.

মেটেজ পথৰ আশ্বাস

লাভেই কেবল জীৱনৰ লক্ষ্য নহয়,
প্ৰকৃতি বিনা উন্নতিৰ অৰ্থে লাগাকয় ।
যি যদি গড়ে থোৱা আৰু বিষ
সেই উন্নতিত লুকাই থাকে ধোঁৱাৰ দিলা ।
বজাৰৰ কোলাহল, উদ্যোগৰ গতি,
স্মৃতি আৰু গড়েই জীৱনৰ স্মৃতি ।
নদী যদি শুকাই, আকাশ যদি কাল,
তেওঁ ক'ত থাকিব আপনোকৰ কাল ?
মেটেজ চিন্তাৰে গড়ে নতুন দিলা,
দায়িত্বশীল ব্যৱসায় হওক আত্মাৰ নিশান ।
সূৰ্যৰ পোহৰ, বজাৰৰ জঞ্জি,
প্ৰকৃতিৰ লগত মিলি উন্নতি ।
পুনঃ ব্যৱস্থা, পুনৰ চিন্তা, পুনৰ সৃষ্টি,
মেটেজ অৰ্থনীতিত আছে ভৱিষ্যতৰ দৃঢ় ভিত্তি ।
লাভ আৰু দায়িত্ব যেতিয়া হয় এক,
তেওঁ সন্মত পায় উন্নতিৰ পথেক ।
আজিৰে সিদ্ধান্ত আপনোকৰ আশ,
মেটেজ ব্যৱসায়েই ভৱিষ্যতৰ আশ ।
প্ৰকৃতি বৰ্দ্ধন কৰি আপনাকো আশ,
সুস্থিৰ উন্নতিৰেই সঁচা সাফল্য পোৱা ।

মৰণীয় জীৱন দা

তুমি নাই আমাৰ স্বাভাৱত সপোন যেন লাগিছে
গোটেই অসমত এতিয়া ধালি ধালি অনুভৱ হৈছে
আজি গোটেই অসমত তোমাক দেখিবলৈহে হৈঁপাহ
বুকুৰ স্বাভাৱত কান্দোন লৈ দেখিছে হেই শেষ দেখা ॥

ৰৈ ৰৈ বিনালে সাঁচকে নিকি তোমাৰ শেষ চিনেমা
সকলোৱে জানে সাহসী নাৰী হুয় আমাৰ বৌ পৰিমা
তোমাৰ দিয়া সকলো দান আমাৰ বাবে শ্রেষ্ঠ দান
তোমাৰ কৰ্ম সকলো কাম আনি কৰোঁ সন্মান ॥

আজি কৰোঁ যতেই আচা, ভালকৈ থাকিব
অসম বাসীৰ মনত তুমি দৃশ্য হৈ বাঁচিব ॥

